

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی-کابل

۱۲ اگست ۲۰۱۹

عید ما چه وقت است؟؟

یکشنبه- ۲۰ اسد ۱۳۹۸- کابل: امروز طبق معمول و به مثابه یک فریضه مذهبی که در طی ۱۴۰۰ سال به یک سنت اجتماعی مبدل شده، باز هم مراسم عید قربان در شهر کابل و سایر ولایات افغانستان تجلیل شد. یادداشت امروز را به بحث مختصری در همین مورد اختصاص داده ام:

۱- برگزاری مراسم حج و عیدی که مسلمانان در اقصا نقاط جهان بدان افتخار می نمایند، هر چند در واقعیت امر هیچ ارتباطی با جوامع مفتوحه اعراب ندارد، مگر نفس قضیه که اعلام ختم مراسم قربانی انسان در پیشگاه خدایان و یا خدای واحد است، در زمان خودش گامی بوده به پیش و گسستی بوده بس ارجمند از یکی از عقاید و سنن دوران کودکی انسان.

۲- خلاف سالهای پسین بعد از سقوط نوکران روس که در هر عیدی به خصوص عید قربان، نمازی که در این مناسبت در ارگ برگزار می شد، نمازگزاران عمدتاً جهادپست ها و در پیشاپیش همه رهبران آنها قرار می داشت، در نماز عید امسال، در ارگ خبری از رهبران جهادی نبود، هرچه بود عمال نزدیک و سرسپرده "غنی احمدزی" بود و بس. این وضعیت نشان می دهد که جهادی ها فعلاً راه شان از "غنی احمدزی" جدا ساخته اند.

۳- نماز عید که یکی از فرایض مذهبی و فرض عین به شمار می رود و تمام مسلمانان به خصوص ذکور مکلف به ادای نماز، وظیفه دارند در آن اشتراک بورزند، هر چند از همان آغاز به خصوص برگزاری نخستین مراسم حج در زمان پیامبر اسلام، از شکل عبادی خاص خارج شده، به یک حرکت عبادی/سیاسی مبدل شد و در هر برگزاری مسلمانان عظمت و توانائی شان را به رخ رقباء و دشمنان می کشیدند، با آنهم تا حال کمتر در نقش یک حرکت کمپاینی تبارز نموده بود. زنده بودیم و امروز دیدیم که چگونه این فریضه اسلام، در دستان داعیان اسلام ناب محمدی، به مثابه کمپاین انتخاباتی مورد استفاده قرار می گیرد.

۴- بنا بر اصل حضور ذهن در نماز و این که نماز در کل به مثابه ادای وظیفه در پیشگاه خدا از جانب یک مسلمان خوانده می شود، شرکت در چنین نمازهایی آنهم به نیت کمپاین انتخاباتی، وقتی عاری از حضور ذهن برگزار گردد و هدف از آن کارسیاسی تبلیغاتی برای این و یا آن باشد، باید متوجه بود که چنان نمازی فاقد اعتبار بوده، مسلمان مقروض باقی می ماند.

۵- هرچند من خودم به شمول خانواده ما از سالها و دهه هاست که نه عید داشته ایم و نه گوسفندی را بدان علت سر بریده ایم، با آنها همیشه از نرخ و نوای گوسفند مطلع هستم وقتی قیمت گوسفند سالمی را که برای قربانی آماده باشد با سالهای قبل مقایسه می نمایم، دیده می که بین ۳۰ الی ۴۰ درصد افزایش در قیمت ها وجود دارد یعنی گوسفندی را که سال گذشته می شد با ۱۲۰۰۰ افغانی خرید، امسال همان اندازه گوسفند را به مشکل می شود به ۱۶ الی ۱۷ هزار افغانی خرید کرد. در این افزایش قیمت به علاوه افزایش تمام قیم، به علاوه کمبود تولید و پرورش گوسفند در دو سال اخیر، صدور و قاچاق گسترده گوسفند به ایران و پاکستان نیز نقش دارد.

۶- نکته بسیار قابل توجه پیوند و رابطه افزایش فروش با ایام عید است. یا به عبارت ساده خرید های عید است که مطمئناً با خرید به سایر ماه ها یکسان نیست. تاجائی که من می دانم با آن که در این خرید ها رابطه دیانت و بازار و یا رابطه دین و سرمایه کاملاً آشکار است، مگر با تأسف هیچ زمان این امکان به وجود نیامده تا هموطنی به خود زحمت داده به رویت احصائیه و ارقام ثابت بسازد که چرا دین از سرمایه و سرمایه از دین حمایت می نماید.
هموطنان گرامی!

از موضع یک فرد از افراد افغانستان که وطن و هموطن خود را دوست دارد باید بسیار با صراحت وبدون ریاکاری و فریبکاری مروج بین عده ای از شبه روشنفکران که علی رغم عدم اعتقاد به دین و در نتیجه اعیاد دینی، باز هم حتا در رسانه های شان به چشم مردم خاک زده، عید را به دیگران تبریک می گویند، باید بگویم که عید من و انسانهایی مانند من روزیست که کشور ما آزاد و آباد و مردم ما در رفاه، آرامش و برخوردار از حقوق دمکراتیک زندگانی نمایند.

به امید آن روز!!